

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 4. prosince 2006 (04.01)
(OR. en)**

**Interinstitucionální spis:
2006/0142 (COD)**

**15560/1/06
REV 1**

LIMITE

**VISA 303
CODEC 1344
COMIX 973**

VÝSLEDEK JEDNÁNÍ

Odesílatel:	Pracovní skupina pro víza/Smíšený výbor (EU-Island/Norsko/Švýcarsko)
Datum:	14. a 15. listopadu 2006
Č. návrhu Komise	11752/1/06 VISA 190 CODEC 771 COMIX 662 REV 1
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady kterým se stanoví kodex Společenství upravující víza

Pracovní skupina pro víza přezkoumala články 3 až 9. Výsledek tohoto přezkoumání je uveden v příloze této poznámky. Kromě toho byly projednány níže uvedené otázky:

1) Právní předpisy ve vztahu k pokynům k praktickému uplatňování kodexu o vízech

V odpovědi na otázku ze strany **AT** a **DE** **zástupce Komise (KOM)** zdůraznil, že základní zásadou při vypracování návrhu nařízení bylo jasné rozlišení mezi právními předpisy a praktickými pokyny, které budou vypracovány později (viz. článek 45). Právní předpisy v podstatě upravují všechna práva a povinnosti žadatelů o víza. KOM je ochoten vyslechnout návrhy týkající se otázek v oblasti praktických pokynů.

2) Vyjasnění bodů vztahujících se k článkům 1 až 3

- a) **Čl. 1 odst. 3: FR** navrhla tuto formulaci tohoto odstavce, jelikož tato delegace nebyla pro zavedení jednotného seznamu třetích zemí, jejichž státní příslušníci musejí mít letištní průjezdní vízum:

„3. „Toto nařízení rovněž stanoví seznamy třetích zemí, jejichž státní příslušníci musejí mít letištní průjezdní vízum, a stanoví pravidla pro zpracování žádostí o víza pro tranzit přes mezinárodní tranzitní zóny na letištích členských států.“

- b) **Článek 2: HU** navrhlo doplnit tuto definici „konzulátu“: „**diplomatická mise nebo konzulární úřad oprávněné udělovat jednotná víza**“, a zabránit tak používání dlouhé formulace v textu.

- c) **Čl. 2 odst. 4: SK** navrhlo toto znění odstavce:

„(4) „vízem s omezenou územní platností“ (víza kategorie „LTV B“ nebo „LTV C“) se rozumí krátkodobé **a průjezdní** vízum opravňující držitele pouze k pobytu na území vydávajícího členského státu nebo několika členských států nebo k průjezdu přes jejich území.“

HLAVA II: Přijímání a vyřizování žádostí o víza

Kapitola I

Orgány, které vyřizují žádosti o víza

Článek 3

Orgány příslušné k vyřizování žádostí o víza

1. Aniž je dotčen článek 37, k vyřizování žádostí o víza jsou oprávněny pouze diplomatické mise nebo konzulární úřady¹ členských států.

¹ **BE** si přála doplnit odkaz na ústřední orgány, neboť ty jsou rovněž zapojeny a oprávněny prodloužit víza na schengenském území. **NO, SE, NL, AT, DK** a **LT** tento návrh podpořily, zatímco

FR uvedla, že prodloužení víz osob, které se již nacházejí na schengenském území, by se mělo odlišit od vydávání vstupních víz.

EE chtělo vědět, zda „vyřizování“ není příliš obecný pojem. **PL** varovalo před smíšením „ústředních orgánů“ a „příslušných orgánů“.

FR připomněla, že francouzské zámořské departementy a zámořská území nepatří k schengenskému území a že v těchto místech jsou vydáváním víz pověřeny prefektury. **KOM** souhlasil s tím, že by mělo být doplněno ustanovení upravující tuto situaci, navrhl však, že by se toto znění lépe hodilo do Hlavy V „Závěrečná ustanovení“.

KOM zastával názor, že diplomatické mise a konzulární úřady jsou zodpovědné za vyřizování žádostí o víza a upozornila delegace na články, které konkrétně odkazují na případy zapojení ústředních orgánů do tohoto vyřizování: články 6, 8, 96 a 28. Do znění by mohl být doplněn odkaz na tato ustanovení. Z hlediska **KOM** obsahuje návrh nařízení pouze jednu výjimku ze zásady stanovené v čl. 3 odst. 1, a sice článek 37 („spolupráce s externími poskytovateli služby“ - outsourcing).

BE, DK, SE a **NO** neshledávaly, že by takový odkaz pokryl všechny případy. **IT** nebyla pro takovou specifikaci a považovala současné znění za přiměřené, neboť to jsou právě diplomatické mise a konzulární úřady, kdo vyřizuje žádosti o víza, i když v průběhu vyřizování konzultují ústřední orgány.

FR si myslela, že by mohlo být užitečné zavést jasné rozlišení mezi různými částmi zpracovávání žádostí o víza: podání, vyřízení, vydání.

AT uvedlo, že rakouské úřady nemohou prodloužit víza v Rakousku. V případě takové žádosti se žádost o vízum začne přezkoumávat od samého počátku. **KOM** odkázal na stávající schengenské *acquis* v souvislosti s prodloužením víz, které je použitelné pro všechny členské státy uplatňující *acquis*, a připomněl delegacím, že kodex o vízech bude přímo použitelný ve členských státech.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou krátkodobá víza a průjezdní víza ve výjimečných případech udělit na hranicích orgány provádějící hraniční kontroly osob, které mohou taková víza udělit i námořníkům.¹

Článek 4

„Místní“ příslušnost

1. Žádost o udělení víza podávají státní příslušníci třetích zemí u diplomatické mise nebo konzulárního úřadu členského státu v zemi, kde mají² bydliště^{3, 4}

¹ **DK, PL, BE, SE, LT, NL** a **AT** vznesly dotaz, zda je nutný odkaz na námořníky. **Předsedající** navrhl, aby tento odkaz byl zrušen **KOM** souhlasil s přijetím. **NL** toto zrušení nemohlo přijmout, nesouhlasilo však s tím, aby vydávání víz námořníkům na hranicích bylo považováno za výjimku. **NL** navrhlo, aby za tímto účelem bylo do návrhu kodexu doplněno, že „krátkodobá a průjezdní víza mohou být námořníkům udělena na hranicích.“

² **CZ** navrhlo doplnit „legální“, aby tak bylo zajištěno, že pouze osoby legálně pobývajících mohou žádat o víza.

³ **HU** navrhlo vložit „nebo původ“ a doplnit toto:
„Konzulát nacházející se v zemi původu žadatele o vízum musí konzultovat (elektronickou poštou, faxem) konzulát nacházející se v zemi bydliště žadatele o vízum, pokud tam existuje.“

SI a **AT** podpořily první část návrhu.

KOM uvedl, že výraz „země bydliště“ byl zvolen záměrně, neboť má právní i praktický význam na rozdíl od „země původu“.

⁴ **LT** uvedla, že ne všechny státy Schengenu jsou přítomny ve všech třetích zemích, a že žadatelé by proto mohli být nuceni žádat o víza v jiné zemi, než je země jejich bydliště, neboť některá diplomatická mise nebo konzulární úřad vykonává příslušnost několika zemí, kteréžto situaci by znění rovněž mělo odpovídat. **KOM** uváží, jak tuto skutečnost vyjádřit.

2. Odchylně od odstavce 1 může státní příslušník třetí země podat žádost o udělení víza ve třetí zemi, kde legálně pobývá a která je odlišná od země jeho bydliště. Tito žadatelé musí uvést důvody¹ pro podání žádosti v uvedené zemi a úmysl žadatele vrátit se² do země svého bydliště musí být prokázán mimo jakoukoli pochybnost.
- V takovém případě mohou³ být ústřední orgány členského státu, který vízum uděluje, nebo diplomatická mise nebo konzulární úřad se sídlem v zemi, ve které má žadatel bydliště, požádány o konzultaci.

Článek 5

Členský stát příslušný k vyřízení žádosti o vízum

1. Pro účely žádosti o krátkodobé vízum se diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem, které za vyřízení žádosti odpovídají, rozumí:
- a) diplomatická mise nebo konzulární úřad členského státu, na jehož území se nachází jediný nebo hlavní cíl⁴ cesty⁵, nebo
 - b) v případě, že nelze určit členský stát, který bude hlavním cílem cesty, diplomatická mise nebo konzulární úřad členského státu, jehož vnější hranici zamýšlí držitel víza překročit za účelem vstupu na území členských států.

¹ **IT** se zajímala, k čemu se vztahují „důvody“, a uvedla, že je považuje za zbytečné, neboť žadatel musí ve své žádosti o vízum vždy uvést důvody.

² **NL** chtělo vědět, zda je vhodné uvádět „úmysl žadatele vrátit se do země svého bydliště musí být prokázán mimo jakoukoli pochybnost“, jelikož toto není uvedeno jako důvod pro zamítnutí.

³ **BE** a **DE** zastávaly názor, že by tento požadavek měl být závazný. **KOM** připomněl, že současná úprava vyžaduje takovou konzultaci pouze v případě pochybností. **IT** považovala tento odstavec za nadbytečný, neboť popisuje něco, co je běžnou praxí. **KOM** uvedl, návrh nařízení stanoví práva a povinnosti žadatelů víz a že pravidla by měla být upřesněna.

⁴ **AT** a **DE** tuto definici nepovažovaly za uspokojující. **KOM** uvedl, že znění Společné konzulární instrukce obsahuje pouze praktické pokyny, když si však členské státy přejí doplnit některé prvky, je **KOM** návrhům otevřen.

BE si přála zachovat znění oddílu II části 1.1 písm. a) a b) a zdůraznila, že takové upřesnění by mělo být vloženo spíše do právního nástroje než být obsaženo v samostatných „pokynech“. Takové doplnění by „z právního hlediska“ objasnilo, který členský stát by byl odpovědný za přezkoumání podané žádosti o vízum.

⁵ „Pokud členský stát odpovědný za vyřízení žádosti o vízum nemá konzulát v zemi, ve které má žadatel bydliště, může žadatel požádat o vízum na kterémkoli konzulátě dotyčné země.“

Pokud je podávána žádost o víza pro více vstupů, odpovídá za vyřízení žádosti členský stát obvyklého¹ cíle cesty. Tato víza lze udělit pouze v zemi, ve které má žadatel své bydliště².

2. Pro účely žádosti o průjezdní vízum se diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem, které za vyřízení žádosti odpovídají, rozumí:
 - a) v případě průjezdu přes pouze jeden členský stát diplomatická mise nebo konzulární úřad dotčeného členského státu, nebo
 - b) v případě průjezdu přes více členských států diplomatická mise nebo konzulární úřad členského státu, jehož vnější hranici zamýšlí držitel víza překročit za účelem zahájení průjezdu.
3. Pro účely žádosti o letištní průjezdní vízum se diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem, které za vyřízení žádosti odpovídají³, rozumí:
 - a) v případě letištního průjezdního víza pro jeden vstup diplomatická mise nebo konzulární úřad členského státu, na jehož území se nachází tranzitní letiště, nebo
 - b) v případě letištního průjezdního víza pro dva či více vstupů diplomatická mise nebo konzulární úřad členského státu, na jehož území se nachází první tranzitní letiště⁴.

¹ **IT** a **PT** považovaly toto znění za problematické. **NL** navrhlo změnu na „hlavní cíl cesty“. **KOM** připomněl, že na druhý odstavec článku 5 se současné *acquis* nevztahuje a že důvodem pro doplnění odkazu na „obvyklý cíl cesty“ bylo dát konkrétní podobu hlavnímu cíli cesty v případě žádosti o vízum pro více vstupů.

² **NL** si přálo vypustit „pouze v zemi, ve které má žadatel své bydliště“, neboť obchodní cestující jsou často nuceni žádat o víza mimo zemi, ve které mají své bydliště. **KOM** zastával názor, že diplomatická mise v zemi, ve které má žadatel své bydliště bude vždy nejvhodnějším místem pro přezkoumání žádosti o vízum, a rovněž, že obchodní cestující své cesty plánují předem. V případě, že by bylo třeba žádat o vízum jinde než v zemi svého bydliště, se použije čl. 4 odst. 2.

SI a **HU**: výhrada přezkumu. **BE** a **DE** si přály zachovat znění, **DE** doplnila, že je třeba pružnosti, pokud jde o obchodní víza pro více vstupů. **FR** podpořila toto doplnění: „leđaže se uplatní zvláštní okolnosti“.

³ Viz: poznámka **FR** v úvodu, str. 2.

⁴ **BE** a **FR** uvedly příklady, kdy by tato formulace mohla vést k problémům s výkladem, a přály si vyjasnit znění. **KOM** zohlednil tyto praktické aspekty, odkázal však delegace na definici „vnitřního letu“ v Schengenském hraničním kodexu (čl. 2 odst. 3).

Článek 6

Příslušnost k udělování víz státním příslušníkům třetích zemí, kteří legálně pobývají na území členského státu

Státní příslušníci třetích zemí, kteří legálně pobývají na území členského státu a nejsou držiteli povolení k pobytu v tomto členském státě, které by jim umožňovalo cestovat bez víza, jak je stanoveno v čl. 5 odst. 1 písm. b) a čl. 34 odst. 1 písm. a) Schengenského hraničního kodexu, a kteří mají oprávněné důvody pro vycestování do jiného členského státu, podají žádost o vízum u diplomatické mise nebo konzulárního úřadu cílového členského státu.

Článek 7

Ujednání o zastupování

1. Aniž je dotčen článek 5, diplomatická mise nebo konzulární úřad členského státu může souhlasit se zastupováním jiného členského státu při vyřizování žádostí o krátkodobá víza, průjezdní víza a letištní průjezdní víza. Ujednání stanoví dobu trvání, pokud jde o dočasné zastoupení, a postupy pro ukončení takového zastoupení, jakož i podmínky možného poskytnutí prostor, pracovníků a peněžní odměny ze strany zastoupeného členského státu.

Tato dvoustranná ujednání mohou stanovit, že žádosti o víza podané některými kategoriemi státních příslušníků třetích zemí musí předložit zastupující členský stát úřadům zastoupeného členského státu k předchozí konzultaci, jak je stanoveno v čl. 9 odst. 3.

- [2. Členský stát může rovněž zastupovat jeden nebo více členských států výlučně pro účely přijímání žádostí a odebrání biometrických identifikátorů. Přijímání a předávání spisů a údajů zastoupenému konzulárnímu úřadu musí probíhat v souladu s příslušnými pravidly o ochraně údajů a jejich zabezpečení.]¹

¹ Tento odstavec nebyl přezkoumán, neboť je součástí samostatného návrhu, kterým se mění Společná konzulární instrukce a který je v současné době přezkoumáván.

3. Zastoupený členský stát informuje Komisi o nových ujednáních o zastoupení nebo o jejich zániku nejpozději tři měsíce¹ před vstupem ujednání v platnost nebo zánikem jeho platnosti.
4. Zastupující členský stát zároveň² informuje o uzavřených ujednáních o zastoupení a jejich vstupu v platnost³ diplomatické mise a konzulární úřady ostatních členských států a delegaci Evropské komise na území, které spadá do působnosti dotčeného státu.
5. Diplomatická mise nebo konzulární úřad zastupujícího členského státu musí při jednání jménem jiného členského státu⁴ dodržovat pravidla týkající se vyřizování žádostí o krátkodobá víza, průjezdní víza a letištní průjezdní víza⁵, která stanoví toto nařízení. Použijí se lhůty pro udělení víza podle čl. 20 odst. 1.

¹ **PT** považovalo toto ustanovení za problematické, neboť takové zastoupení by mohlo být nutné v případech nouzové situace. **FR, AT, IT, BE, DK a NL** si přály zrušit odkaz na 3 měsíce. **KOM** zdůraznil, že je důležité zvýšit transparentnost vízové politiky, aby žadatelé věděli, kde mají podávat žádosti o víza (lhůta 3 měsíců odpovídá lhůtě stanovené pro žádost o vízum (viz čl. 10 odst. 1), neboť zkušenost také ukázala, že členské státy často oznamují dohody o zastoupení až několik měsíců po jejich vstupu v platnost. Pokud jde o oznámení o „dočasném zastoupení“, **KOM** není proti přeformulování znění, ptá se však, zda je nezbytné, neboť takováto ad hoc zastoupení se zřejmě vyskytují velmi zřídka. Pokud jde o oznámení o dočasném zastoupení v souvislosti s významnými sportovními událostmi, může být učiněno ve lhůtě navržené ve znění, neboť takovéto události se připravují s dlouhodobých předstihem.

² **KOM** uvedl, že pro informování ostatních diplomatických misí v místě zastupujícím členským státem byl zvolen neurčitější výraz.

³ **Předsedající** navrhl doplnit: „a o zániku jejich platnosti“, aby toto ustanovení bylo souběžné s ustanovením v odstavci 3. **KOM** toto doplnění schválil.

⁴ **BE** považovala tuto větu za nadbytečnou a navrhla její zrušení. **KOM** souhlasil s přijetím.

⁵ **KOM** v odpověď na otázku **HU** uvedl, že by nebylo vhodné, aby víza této kategorie byla pro svou zvláštní povahu vydávána v zastoupeních.

6. Pokud diplomatická mise nebo konzulární úřad zastupujícího členského státu zamýšlí žádost zamítnout, musí celý spis [předat ústředním orgánům]¹ zastoupeného členského státu, aby tyto orgány přijaly konečné rozhodnutí o žádosti, a to ve lhůtě stanovené v čl. 20 odst. 1.
7. Jestliže se diplomatická mise nebo konzulární úřad zastupujícího členského státu rozhodne spolupracovat s obchodními zprostředkovateli nebo pověřit zpracováním víz externího poskytovatele služby², musí se tyto postupy také vztahovat na žádosti vyřizované prostřednictvím zastoupení.

Ústřední orgány zastoupeného členského státu však musí být předem náležitě informovány³.

¹ Některé delegace (**NL**, **AT**, **PT**) vyjádřily obavy ohledně důsledků tohoto ustanovení. **FI** navrhlo nahradit znění v hranatých závorkách takto: „poslat nejbližšímu velvyslanectví v regionu“. Povinnost odůvodnit zamítnutí (viz článek 23) by tak připadla zastoupenému členskému státu, což by zjednodušilo případné opravné prostředky. **SE** a **SI** tento návrh podpořily. **BE** považovala návrh za dobrý, ponechala si však výhradu přezkumu. **EE** podpořilo finský návrh, poznamenalo však, že by se mělo jednat o pouhou možnost volby, neboť toto předávání by nedávalo smysl, pokud by všechny informace byly uloženy ve vízovém informačním systému (VIS).

DK a **LT** daly přednost původnímu návrhu.

IT vznesla dotaz, proč by toto mělo být nezbytné, pokud by zastupující členský stát měl sám rozhodnout o všem, co souvisí s žádostmi o víza.

FR připomněla, že problém „zamítnutí v zastoupení“ vzniká v případě sporu, jelikož odvolání se řídí vnitrostátními právními předpisy atd. Od zavedení manipulačních poplatků za vyřizování žádostí však vznikly nové problémy. **FR** souhlasila s tím, aby spisy menšího rozsahu byly předávány ústředním orgánům, a navrhla, aby se jednalo o možnost volby s cílem zachovat co nejvíce řešení.

KOM tvrdil, že se zde jedná o právní problém a nikoliv o problém důvěry v případě zamítnutí žádosti o vízum, a odkázala na příklady neuspokojivých situací, ke kterým došlo na nejnižší úrovni, kdy žadatelé nebyli formálně odmítnuti, nýbrž vyzváni, aby se obrátili na nejbližší misi zastoupeného členského státu, která byla případně velmi vzdálena. **KOM** proto ponechal znění, uznávajíc, že předávání spisů by se usnadnilo prostřednictvím VIS. **KOM** upozornil delegace na čl. 19 odst. 1, který zavádí pojem „nepřípustnosti“ žádosti o vízum, a vzala přitom na vědomí, že tento prvek by mohl snížit počet problémů spojených se zastupováním.

² **NL** se zajímalo o to, jaký je rozdíl mezi spoluprací s obchodními zprostředkovateli a externími poskytovateli služby.

³ **KOM** informoval delegace, že tento odstavec byl vložen na základě praktických zkušeností v Novém Dillí („cílená mise - TM 2004“), navrhl však přezkoumání tohoto odstavce po projednání samostatného návrhu, kterým se mění Společná konzulární instrukce.

IT nemohla přijmout, že by zastupovaný členský stát měl mít možnost rozhodovat o způsobu, jakým zastupující členský stát organizuje svůj konzulární úřad, a připomněla, že systém zastoupení je založen na dobrovolné práci. **AT** tento názor podpořilo.

Článek 8

Předchozí konzultace vlastních ústředních orgánů členských států

1. Členský stát může požadovat, aby jeho diplomatické mise nebo konzulární úřady konzultovaly¹ před udělením víz státním příslušníkům některých třetích zemí nebo zvláštním kategoriím těchto státních příslušníků ústřední orgány tohoto státu.

Třetí země, u jejíchž státních příslušníků nebo zvláštních kategorií státních příslušníků jsou konzultace požadovány, jsou uvedeny v příloze I.

2. Těmito konzultacemi není dotčena lhůta² pro posouzení žádostí o víza, kterou stanoví čl. 20 odst. 1³.
3. Jestliže členský stát zastupuje jiný členský stát podle čl. 7 odst. 1, provádí konzultace stanovené v odstavci 1 ústřední orgány zastupujícího členského státu.

¹ **PL** navrhlo, aby orgány hraniční kontroly nebyly při vydávání víz povinny provádět tuto konzultaci. **KOM** navrhl, aby se tato záležitost v případě potřeby projednala v souvislosti s článkem 32.

² **IT** považovala tuto formulaci za příliš nepřesnou a navrhla toto znění: „ve lhůtě stanovené...“.

³ **HU** a **DE** se domnívaly, že toto neposkytne dostačující dobu na provedení nezbytných kontrol. **KOM** odkázal na odůvodnění (11752/1/06, strana 8 až 9).

Článek 9¹

Předchozí konzultace ústředních orgánů ostatních členských států a jejich informování

1. Členský stát může požadovat, aby ústřední orgány ostatních členských států konzultovaly jeho ústřední orgány před udělením víz státním příslušníkům některých třetích zemí nebo zvláštním kategoriím těchto státních příslušníků.

Třetí země, u jejichž státních příslušníků nebo zvláštních kategorií státních příslušníků jsou konzultace požadovány, jsou uvedeny v příloze II².

¹ Alternativní znění předložené HU po zasedání ve dnech 14. až 15. listopadu 2006:

HU navrhuje, aby se „zjednodušená“ konzultace navrhovaná v odstavci 3 stala obecným postupem, a navrhuje přeformulování prvních tří odstavců článku 9, přičemž mění pořadí odstavců takto:

„1. Členské státy mohou požadovat, aby jeho ústřední orgány byly informovány o vízech, která udělily diplomatické mise nebo konzulární úřady ostatních členských států státním příslušníkům určitých třetích zemí nebo zvláštním kategoriím takových státních příslušníků.“

Třetí země, u jejichž státních příslušníků nebo zvláštních kategorií státních příslušníků jsou takové informace požadovány, jsou uvedeny v příloze II.

2. Členský stát **může dále** požadovat, aby ústřední orgány ostatních členských států konzultovaly jeho ústřední orgány před udělením víz státním příslušníkům některých třetích zemí nebo zvláštním kategoriím těchto státních příslušníků.

Třetí země, u jejichž státních příslušníků nebo zvláštních kategorií státních příslušníků jsou takové konzultace požadovány, jsou označeny hvězdičkou () v příloze II.*

3. Ústřední orgány, které byly konzultovány, musí reagovat ve lhůtě tří pracovních dnů po obdržení této žádosti. Pokud konzultující ústřední orgány neobdrží od konzultovaných orgánů v této lhůtě odpověď, bude se tato skutečnost považovat za souhlas poskytnutý konzultujícím ústředním orgánům, aby jejich diplomatická mise nebo konzulární úřad vízum udělily.“

² KOM připomněl, že v současnosti tyto seznamy nejsou přístupny veřejnosti, navrhl však, aby byly v zájmu transparentnosti zveřejněny, neboť takové zveřejnění by rovněž vedlo k větší opatrnosti členských států při doplňování třetích zemí, pro něž se požaduje konzultace.

FR, NL a IT nebyly pro zveřejňování těchto informací z důvodu pravděpodobných negativních politických dopadů. KOM vzal na vědomí, že konečným kompromisem by mohlo být uchovat v tajnosti, kdo podal žádost o předchozí konzultaci, avšak zveřejnit seznam třetích zemí, na které se tyto konzultace vztahují. Toto ustanovení by však mělo být rovněž přezkoumáno s ohledem na zavedení povinného odůvodnění zamítnutí.

2. Ústřední orgány, které byly konzultovány, musí reagovat ve lhůtě tří¹ pracovních dnů² po obdržení této žádosti. Pokud konzultující ústřední orgány neobdrží od konzultovaných orgánů v této lhůtě odpověď, bude se tato skutečnost považovat za souhlas poskytnutý konzultujícím ústředním orgánům, aby jejich diplomatická mise nebo konzulární úřad vízum udělily.³
3. Členské státy mohou požadovat, aby jeho ústřední orgány byly pouze informovány o vízech, která udělily diplomatické mise nebo konzulární úřady ostatních členských států státním příslušníkům určitých třetích zemí nebo zvláštním kategoriím takových státních příslušníků.
Třetí země, u jejichž státních příslušníků se toto informování vyžaduje, jsou označeny (*) v příloze II.⁴
4. Předchozí konzultace a informování se uskutečňují v souladu s čl. 14 odst. 2 nařízení o VIS č...⁵.

¹ **BE** a **IT** považovaly tuto lhůtu za příliš krátkou, ostatní delegace navrhly odlišné lhůty: 5 pracovních dní (**NL**), 7 pracovních dní (**SK**, **PL**). **FR** se zajímala, proč nemohou být zachovány stávající lhůty.

KOM připomněl, že stávající systém nefunguje dobře a že při různých příležitostech bylo konstatováno, že konzultované členské státy poskytly pouze ve výjimečně málo případech odpověď. Předchozí pokusy o změnu systému navíc ukázaly, že členské státy si v mnoha případech pouze přejí být informovány, a proto bylo zavedeno rozlišení mezi „konzultací“ a „informací“.

Předsedající připomněl, že prodloužená doba vydávání někdy vede k politickým problémům.

² Rada delegací se ptala, co znamenají 3 pracovní dny.

Právní služba Rady odkázala na stávající právní předpisy Společenství týkající se lhůt, jejichž hlavními dvěma prvky je, že den zahajující běh lhůty se nepočítá a že lhůta nikdy nezačíná běžet o svátcích, nýbrž je posunuta na první pracovní den po nich. (viz nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ze dne 3. června 1971, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny, Úř. věst. L 038, 15.2.1980, s. 35).

DK: výhrada přezkumu.

⁴ **IT** a **ES** podpořily toto ustanovení.

⁵ **KOM** informoval delegace o tom, že základní myšlenkou je provádět konzultace prostřednictvím VIS, a v případě, že by návrh nařízení byl přijat před uvedením VIS do provozu, bylo by nezbytné zavést přechodné období.

5. Jestliže členský stát zastupuje jiný členský stát podle čl. 7 odst. 1, provádějí ústřední orgány zastupujícího členského státu konzultace stanovené v odstavci 1 nebo jej informují podle odstavce 3¹.
-

¹ **PL** navrhlo, že by toto ustanovení mohlo být pružnější, a doplnilo toto: „ledaže se zastupující a zastupovaný členský stát dohodly jinak“. **KOM** toto zvaží.